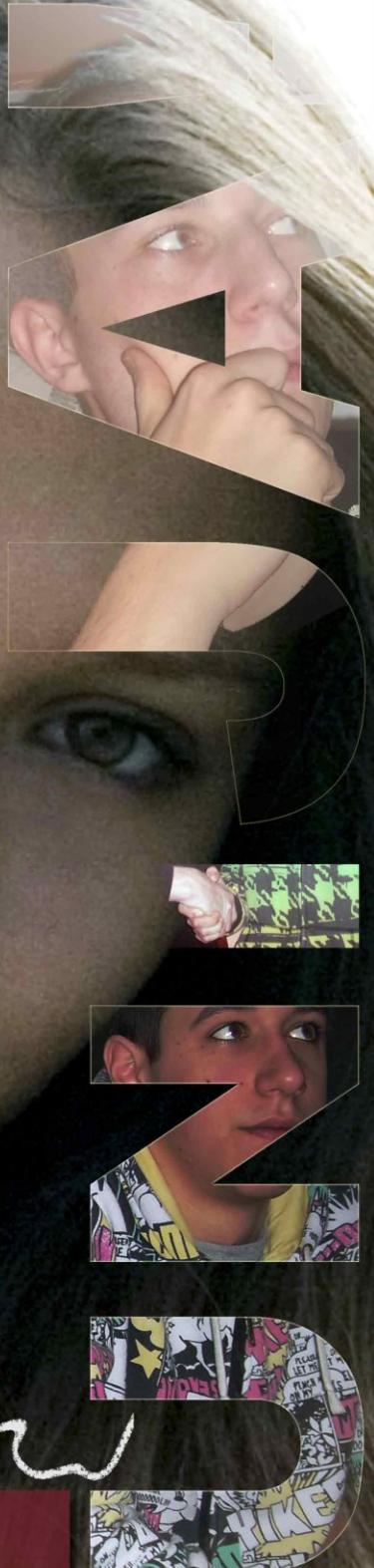

KONTO

Ekonomsko trgovinska škola "Paja Marganović" Pančevo

Narančasta? Sunce
Škola?...isanje
Selo? koke
Zeleno? travă
Sloboda? nebo
Plavo? voda
Mir? država
Crvena? ljubav
Naga? gola
Crna? mrak
Spokojnost? mir
Led? hladno
Strah? ptice
Vatra? strast
Ljubav? Marko
Debljina? gojaznost
Voda? piće
Život? ljubav
Lavirint? teskoća
Vatrogasci? vatra
Spas? more
Šaka? prsten
Prijatelj? sreća
Oko? duša
Duša? sve
Trepavica? pogled
Tolerancija? mir
Šiske? kosa
Beg? stvarnost
Sat? dužina
Srce? linija
Nokat? mačka
Bol? jak
Golub? strah
Mir? spokojnost
More? divljava
Spokojo? porodica
Vetar? hladnoća
Sreća? tuga
Kap? kiša
Iskrenost? život
Riba? more
Skrovište? kuća
Krov? mir
Štit? odbojnosc
Roda? dete
Nada? mir
Dete? želja
Čvor? prepreka
Inteligentan? pametan
Veza? ljubav
Kreme? kozmetika
Život? težak
Staklo? opasno
Osetljivo? osećajno
Metan, muzika
Beskraino? sreća
O sebi? uporna
Nebo? dačko
Vrata? prozor
Tajna? čuvana
Drvo? život
Život? drvo
Boca? prazna
Spas? mir
Glava? ogledalo
Komplikovano? zamršeno
Konto? vrh

PONOSNO! ETŠ

R.B. PREZIME I IME USPEH IZ

REZULTATI NA Prijemnom ISPITU

UKUPNO RANG UPISAN NIJE

BODOVA BUDŽET SAMOF. DALJINA UPISAN

ŠKOLE	IZBORNİ PREDMET 1	IZBORNİ PREDMET 2				
1. SPASIĆ LJILJANA 5.00	ISTORIJA 20	OSNOVNE KONOMIJE 40	100	1	X	
2. STOJILJKOVIĆ ZORANA 5.00	GEOGRAFIJA 20	OSNOVNE KONOMIJE 37	97	48	X	
3. VUJKIĆ MIRJANA 4.66	ISTORIJA 20	OSNOVNE KONOMIJE 39	96.3	70	X	
4. PEJKOVIĆ TAMARA 4.78	ISTORIJA 20	OSNOVNE KONOMIJE 38	95.22	71	X	
5. DŽERIĆ BOJAN 4.77	ISTORIJA 19	OSNOVNE KONOMIJE 37	94.14	142	X	
6. MARINKOVIĆ IVANA 4.56	ISTORIJA 16	OSNOVNE KONOMIJE 40	92.46	197	X	
7. SPASOJEVIĆ JOVANKA 4.77	ISTORIJA 18	POSLONA EKONOMIJA 35	91.18	238	X	
8. MILKOVSKI TAMARA 4.54	ISTORIJA 18	POSLONA EKONOMIJA 34	88.32	370	X	
9. IGNATOVIĆ IVAN 4.89	ISTORIJA 16	OSNOVNE KONOMIJE 33	88.08	375	X	
10. MILOŠANOVIĆ NINA 3.71	ISTORIJA 18	OSNOVNE KONOMIJE 40	87.68	393	X	
11. TOMOVIĆ BOJANA 4.39	ISTORIJA 20	OSNOVNE KONOMIJE 30	85.08	498	X	
12. KERKEZ MIRJANA 4.30	ISTORIJA 15	OSNOVNE KONOMIJE 29	78.4	742	X	
13. MANDALINIĆ SAVA 4.00	ISTORIJA 15	OSNOVNE KONOMIJE 31	78	757	X	
14. SPASIĆ MAJA 4.48	GEOGRAFIJA 12	OSNOVNE KONOMIJE 30	77.86	766	X	
15. IVANESKI MARINA 5.00	ISTORIJA 18	POSLONA EKONOMIJA 19	77	791	X	
16. BIRO EMILJA 3.83	GEOGRAFIJA 14	POSLONA EKONOMIJA 30	74.64	882	X	
17. BOGUNOVIĆ MIRJANA 4.61	ISTORIJA 17	MATEMATIKA 19	72.92	940	X	
18. MARIKOVIĆ MILINA 4.30	ISTORIJA 18	POSLONA EKONOMIJA 20	72.4	953	X	
19. JEŠIĆ IVANA 3.69	GEOGRAFIJA 10	OSNOVNE KONOMIJE 28	70.6	1020	X	
20. STOJILJKOVIĆ JASMINA 3.69	GEOGRAFIJA 12	OSNOVNE KONOMIJE 29	70.52	1023	X	

DANA 25.12.2008. GODINE

POMOĆNIK DIREKTORA
DAMJANOV STEVAN

Prvi ispit iz opšte psihologije sam položila sa desetkom. To mi je dalo podsticaj da i dalje istim tempom učim. Sada sam četvrta godina, prosek mi je 9.25! Volontiram u Udrženju za pomoć mentalno nedovoljno razvijenim osobama. Slobodnog vremena baš nemam! Nije bilo lako doći na ovaj fakultet, svi oni koji nisu bili optimistični u pogledu moje stručnosti i volje, pogrešili su, nisam imala nameru da odustanem. Na kraju, trud se isplatio!

Maštala sam da budem advokat...ali 2006. upisujem Ekonomski fakultet u Beogradu. Pomalo uplašena, ali puna entuzijazma da se oprobam kao student. Sada sam četvrta godina, sa prosekom preko 9! Ne bih se vratila ni jedan dan unazad, mnogo je truda i rada potrebno, konstantnog, ali sada je prelep! Opušteno!

Ljiljana Spasić,
student

Vladana Mulić,
student

Ministar prosvete Žarko Obradović najavio je da će u aprilu ove godine biti održano novo testiranje učenika putem "PISA testova", koji služe kao mera kvaliteta obrazovanja u jednoj zemlji i učeničke pismenosti koji se sprovode u 62 zemlje. Ministar je istakao da su već odštampani zadaci u tri knjige koje obuhvataju matematičko i naučno znanje i čitalačku pismenost, koji će biti podeljeni nastavnicima, da bi ih razradivali sa učenicima. Prema njegovim rečima, cilj je da se na testovima ostvari dobar rezultat, ali i priprema za sledeći ciklus 2012. godine. (RTS)

Prof. dr Žarko Obradović
Ministar prosvete
Republike Srbije

KONTO

Bojana Kopanja,
student

KONTO

Od kada je počeo prvi semestar, svakog dana sam na fakultetu. Već su počeli prvi kolokviji, puno učim.

Pre svega, VELIKO hvala na čestitkama i dragi mi je što ste odlučili da i nakon što sam završila školu, budem deo "nje", odnosno časopisa KONTO. Dugo sam razmišljala šta da napišem... biti iskren, a kratak, za mene je nespojivo... zato će se iskreno potruditi da što kraće opišem put do mesta na kojem sam sada...

Ja spadam među one ljudе koji tvrde da je teško sa 15 godina odlučiti čime se baviti u životu. Zato i postoji mnogo ljudi koji pogreše, pa žele da to isprave prilikom upisa na fakultet. Ali, kod mene to nije bio slučaj...

Kako su i mama i sestra ekonomisti, ja sam odlučila da krenem njihovim stopama ili kako ja to volim da kazem "da nastavim tradiciju." Priznajem, u početku mi je bilo teško, druga sredina, drugi ljudi, gradivo ogromno, a profesori strogi.

Puno sam se trudila, učila u kontinuitetu. Ipak, imala sam čvrstu volju i želju, znala sam da posle kiše dolazi sunce... Mnogi misle da je meni uvek bilo lako, često su me pitali kako tako, opet - lako dobijem peticu. Međutim, to nije ni malo jednostavno. Svaka moja petica predstavlja krov kuće čija je svaka cigla satkana od učenja, odričanja, ali i želje za uspehom. Četiri godine prošle su kao treptaj oka, a kao nagradu za sav moj trud proglašena sam za daka generacije i bila jedna od 500 maturanata na prijemu kod Prestolonaslednika Aleksandra Karađorđevića. Ne postoje reči kojima mogu opisati emocije koje su se komešale u meni dok sam koračala kroz Beli dvor i kada mi je Prestolonaslednik čestitao i uručio diplomu. Ogorčna čast mi je što sam bila deo te svečanosti.

Moram da budem iskrena i kažem da sam tada, a i sada, jako ponosna na sebe zbog svega što sam do sada postigla, svojom zaslugom.

KONTO

Evo me sada u svetu ozbiljnih, obrazovanih ljudi...Opet je sve strano, novo, ali verujem u sebe, znam da će istražati i iz ove "bitke" izaći kao pobednik...

Od srca! Ljiljana Spasić

Ps. Moja poruka svima: Verujte u sebe i nikada nemojte odustajati.

Na putu do uspeha neće uvek biti samo uspona, već puno naglih padova, a na vama je da uvek ustanete i dignute glave nastavite da koračate kroz labyrin života...

4 MEDALJE! 3 ZLATA I BRONZA!

KONTO

IZVEŠTAJ

KLADOVO 2009

TAKOĐE, POVODOM DANA PROSVEĆNIH RADNIKA 9.11.2009. U SALI GRADSKЕ SKUPŠTINE U PANČEVU, NAŠI UČENICI SU ORGANIZOVANI POSLUŽENJE KOKTELA U ČAST DODELE NAGRADA U IME LOKALNE SAMOUPRAVE PRISUTNIMA SE OBRATILA GOSPODA **NADA ČIKOŠ** DIREKTOR EKONOMSKO-TRGOVINSKE ŠKOLE "PAJA MARGANoviĆ" I GRADSKI VEĆNIK ZADUŽEN ZA RESOR OBRAZOVANJA. DOBIJANJE PRESTIŽNE NAGRADE ZA Ovu GODINU U NAŠE ŠKOLE DOBILA JE PROFESOR **BILJANA TRIFUNoviĆ**

26,27,28. ZBOR UGOSTITELJSKO TURISTIČKIH RADNIKA, STUDENATA I UČENIKA REPUBLIKE SRBIJE KLADOVO 2009. U ORGANIZACIJI SAMOSTALNOG SINDIKATA TURIZMA I UGOSTITELJSTVA REPUBLIKE SRBIJE, SVAKE DVE GODINE ODRŽAVA SE TAKMIČENJE HOTELIJERA, KULINARA, POSLASTIČARA, BARMENA, FLAMBERA I KONOBARA, KAO I PREDHODNIH GODINA NAŠA ŠKOLA JE UČESTTOVALA NA OVOM VELIKOM REPUBLIČKOM TAKMIČENJU KOJE BROJI PREKO 200 VRSNIH PROFESIONALNIH UGOSTITELJA NAŠE ZEMLJE I OKO 150 STUDENATA I UČENIKA UGOSTITELJSKO TURISTIČKIH ŠKOLA I FAKULTETA.

UTAKO ŽESTOKO, PROFESIONALNO JAKOJ KONKURENCIJI I UČENICI NAŠE ŠKOLE SU POSTIGLI ZAPAŽENE REZULTATE. OSVOJENE SU TRI ZLATNE I JEDNA BRONZANA MEDALA.

U KONKURENCIJI ARANŽIRANJE I POSTAVLJANJE STOLA KOJA JE BROJALA PREKO 20 TAKMIČARA, NAŠE DEVOJKE, KONOBAR **PANDUROV MARIJA I CRNI MARIJA** OSVOJILE SU DVE ZLATNE MEDALJE. U KONKURENCIJI POSLASTIČARA IZRADA POSLASTIČARSKE TORTE NAŠA UČENICA **SURLA MARIJA** JE TAKOĐE OSVOJILA ZLATNU MEDALJU, U KONKURENCIJI PREKO 30 TAKMIČARA. U KONKURENCIJI IZRADA EKSPONATA KUVARSKE PLATNE, SA PREKO 50 UČESNIKA, NAŠ UČENIK, KUVAR **MARKO ISAILOviĆ** JE OSVOJIO BRONZANU MEDALJU.

MANIFESTACIJU JE PODRŽALO MINISTARSTVO TRGOVINE, TURIZMA I UGOSTITELJSTVA REPUBLIKE SRBIJE, I GENERALNI SPONZOR "TEHNO OPREMA."

ZA USPEH NA REPUBLIČKOM TAKMIČENJU ZASLUŽNI SU I MENTORI: NASTAVNIK POSLASTIČARSTVA **SVETLANA STOJŠIĆ**.

NASTAVNIK KUVARSTVA **SINIŠA ŽIVOJNOVi**

NASTAVNIK POSLUŽIVANJA **ŽELJKO SUŠEC**.

UPRAVA ŠKOLE JE PREPOZNALA ZNAČAJ TAKMIČENJA I UZ

VELIKE NAPORE FINANSIJSKI POMOGLA NAŠE UČEŠĆE NA TAKMIČENJU, NA KOM SMO PORED OSVOJENIH MEDALJA I ISKUSTVA, USPOSTAVILI KONTAKTE BUDUĆE SARADNJE SA PRIRODNO-MATEMATIČKIM FAKULTETOM IZ NOVOG SADA, KOJI U SVOM SASTAVUIMA UGOSTITELJSKO TURISTIČKE SMEROVE, KAO I SARADNJU SA UGOSTITELJSKO TURISTIČKOM ŠKOLOM SVETOZAR MILETIĆ IZ NOVOG SADA.

IN VIVO!

MARIJA PANDUROV I MARIJA CRNI:
"USPANIČILE SMO SE, IZGUBILE SMO SE I
SVE NAM SE POMEŠALO U GLAVAMA.
U JEDNOM TRENUTKU SMO REKLE SEBI:
STANI MARIJA, SREDI SE...
REZULTAT SE VIDI."

MARKO ISAILOviĆ:
"NISAM SE USPANIČIO, VIDEO SAM DA JE
VEĆINA TAKMIČARA PRISTUPILA
ZADATU SA LAŽNOM
SAMOUVERENOŠĆU.
POGLEDAO SAM U MENTORA...
I, MAЛО JE NEDOSTAJALO DA DONESEMO ZLATO."

"Podatke koje navodim u ovom tekstu rezultat su analiza kompetentnih institucija i pojedinaca objavljenih u Zakonu o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja. Vreme je za akciju! ODMAH!"

Nada ČIKOŠ,
direktor
Etš "Paja Marganović"

"Od ukupnog broja siromašnih u Srbiji 72 % su građani bez završene osnovne škole ili samo sa završenom osnovnom školom. Prema kriterijumima EU, 40-50 % učenika u Srbiji bilo bi ocenjeno kao funkcionalno nepismeno. Oko 2/3 dece i učenika iskusilo je verbalno ili fizičko nasilje od strane vršnjaka. Samo 40 % dece od 3-5 godina obuhvaćeno je predškolskim obrazovanjem. Najmanji je obuhvat one dece kojima je najpotrebniji- iz siromašnih i seoskih područja, Romske dece i dece sa smetnjama u razvoju. Osnovnu školu završava 95% dece- oko 74 % sa sela , a po proceni , samo 21- 37 % Roma završi osnovnu školu . Istraživanja ukazuju da 68% romske dece napušta osnovnu školu između 1. i 8. Razreda, ili pak, na njihov visok procenat u segregisanim odeljenjima ili specijalnim ustanovama koje ne pružaju adekvatno obrazovanje za adekvatno zapošljavanje. Oko 77% dece uzrasta od 15 -18 god obuhvaćeno je srednjom školom. Najmanje su obuhvaćena deca iz romskih naselja (10%). 2.Učenici u Srbiji beleže za 60 -70 poena niža postignuća iz matematičke i naučne pismenosti nego što je prosek u zemlama OECD, a u čitalačkoj pismenosti zaostaju čak za 100 poena. 3.Po poisu iz 2002 god 21.9% stanovništva starijeg od 15 godina nije završilo osnovnu školu, a 23.9% stanovništva starijeg od 15 godina ima završeno samo osnovno obrazovanje.

U isto vreme, 44% žena na selu nema potpunu osnovnu školu.

4.Zakon utiče na poboljšanje obrazovanja nastavnika, vaspitača i stručnih saradnika, uslova- svi budući nastavnici moraju imati psihološko, pedagoško i metodičko obrazovanje stačeno na visokoškolskoj ustanovi u toku studija ili nakon diplomiranja od najmanje 30 bodova i 6 bodova prakse u ustanovi, u skladu sa Evropskim sistemom prenosa bodova.

zahvaljujući uvođenju dodatnog

Primena ovog uslova odložena je do školske 2012/13 god, da bi visokoškolske ustanove imale vremena da pripreme i akredituju odgovarajuće programe kurseva. 5.Pripravniči- novina u zakonu jeste i poboljšano uvođenje u posao , tj, pripravnički staž nastavnika, vaspitača i stručnog saradnika. Prva tri meseca pripravnik radi pod neposrednim nadzorom nastavnika, vaspitača i stručnog saradnika koji ima licencu i koje mu određuje mentor pripravnika. Stručni saradnik-pripravnik koji ima propisano obrazovanje i koji je tokom studija ostvario najmanje 10 bodova u skladu Evropskim sistemom prenosa bodova na osnovu prakse u ustanovi svoj rad može da obavlja bez neposrednog nadzora stručnog saradnika sa licencom.

6.Zakon daje jasnoču savetu roditelja i precizira ulogu učenika u donošenju odluka. Zakonom se uređuje da se učenički parlament obavezno organizuje u poslednja dva razreda osnovne škole i u srednjoj školi. Prava učeničkog parlamenta proširena su pravima davanja mišljenja o merama bezbednosti učenika, školskom programu i drugim pitanjima od značaja za njihovo obrazovanje, mogućnošću predlaganja članova stručnog aktivista za razvojno planiranje iz reda učenika i aktivnim učešćem u procesu planiranja razvoja škole i samovrednovanja škole.

7.Učenički parlament- zakonom su zadržana rešenja o učeničkim parlamentima, s tim što su proširena ovlašćenja učeničkog parlamenta kada su u pitanju: mere bezbednosti učenika, način uređivanja školskog prostora, izbor udžbenika, slobodne i vanredne aktivnosti; aktivno učešće u procesu planiranja razvoja škole i u samovrednovanju škole i predlaganje članova stručnog aktivista za razvojno planiranje iz reda učenika. Novo zakonsko rešenje je i da parlament birá dva predstavnika učenika koji učestvuju u radu školskog odbora, odnosno proširenog sastiva školskog odbora, bez prava odlučivanja."

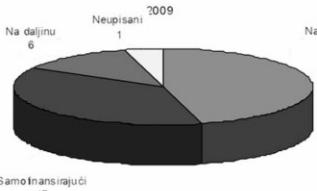
KONTO: Parlament ETŠ pokrenuo je inicijativu da se u svrhu organizovanja sastanaka školskog i unijskog parlamenta, odnosno rada redakcija školskih i unijskih novina, i pokretanja sa radom dramske sekcije uz mogućnost da se jednom nedeljno održe i probe školskog benda, dobije

na korišćenje adekvatna prostorija
u školi! Kakav je Vaš stav?

N. ČIKOŠ: "Želim prvo da čestitam svima koji su doprineli da se na fer i korektnan način učenički parlament Ekonomski škole predstavi, i svojom energijom izbori mesto predsednika Unije parlamenata srednjih škola Grada Pančeva. Uprava škole će sa posebnom pažnjom proceniti opravdanost svih inicijativa parlamenta, i kao i do sada, pružiti punu podršku radu školskog parlamenta. Svaki projekat koji ima jasno definisan cilj biće podržan. Još jednom, čestitam svima!"

Način finansiranja	Ekonomsko-trgovinska škola "Paja Marganović"		Gimnazija "Uroš Predić"		Elektrotehnička škola "Nikola Tesla"	
	broj	%	broj	%	broj	%
Na budžetu	11	45.83%	5	35.71%	0	0.00%
Samofinansirajući	9	37.50%	6	42.86%	0	0.00%
Na daljinu	3	12.50%	0	0.00%	1	100.00%
Neupisano	1	4.17%	3	21.43%	0	0.00%
Ukupno	24	100.00%	14	100.00%	1	100.00%

KONTANALIZA

Uspех učenika škole "Paja Marganović" pri upisu na Ekonomski fakultet u Beogradu

Stevan Damjanov
pomoćnik direktor

*"Da bi uspeo u životu, čovek mora imati dve stvari
Prvo je sreća: to je ono kad se čoveku pruži prilika.
Drugo je pamet: ona omogućuje da se iskoristi prilika".*

Po završetku srednjeg školovanja u Ekonomsko-trgovinskoj školi „Paja Marganović“ Pančevo naši učenici pokazuju zavidne rezultate na daljem školovanju. Prohodnost upisa na daljem školovanju sa našom diplomom ekonomskog tehničara, finansijskog tehničara i birotehničara je velika, ali naši učenici uglavom i to najveći broj upisuju ekonomski fakultet u Beogradu, dok se znatan broj učenika upisuje na srodnim i privatnim fakultetima.

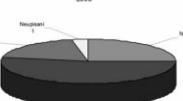
Takođe možemo da se pohvalimo sa bivšim našim učenicima i to:

Mišljenović Renatom da je student generacije, Kopanja Bojana i Mulić Vladana kao najbolji studenti sa visokim prosekom dobili su stipendiju grada Pančeva, a Spasić Ljiljana je ove godine bila prva na rang listi prilikom upisa na Ekonomskom fakultetu u Beogradu.

Broj učenika koji su maturirali u zadnjih tri godine: školska godina 2006/07. god. pet odjeljenja 143 učenika školska godina 2007/08. god. šest odjeljenja 172 učenika školska godina 2008/09. god. šest odjeljenja 165 učenika

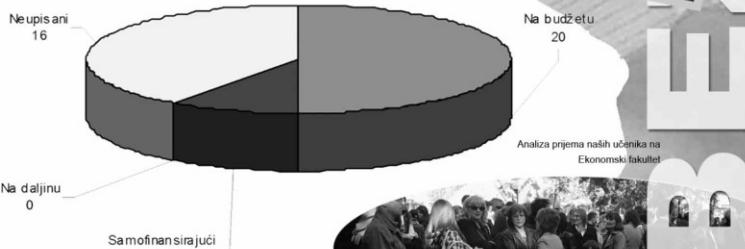
Analiza prijema naših učenika na Ekonomski fakultet 2008

Sve što radite u životu neka bude Vaša odlika, jer samo tada nećete izdati sebe!

Prof. Dragana Vickov

2007

AKTIV PROFESORA EKONOMSKE GRUPE PREDMETA

JOKIĆ IVANA

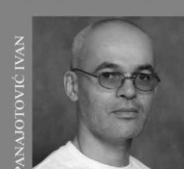
GAVRIĆ SAVO

KONJEVIĆ STOJAN

ŽIVULJIĆ MIRJANA

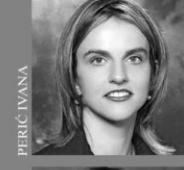
PANAJOTOVIĆ IVAN

VOJINOVIĆ SNEŽANA

PARAIĆ ĐRAGANA

PERIĆ IVANA

MOMČILOVIĆ MAJA

DOTLIĆ SVETLANA

KONTOUNIJA

Istraživačka stanica Petnica je organizacija koja se bavi razvojem naučne kulture, naučne pismenosti, obrazovanja i kulture. Nalazi se u neposrednoj okolini Valjeva. Rad ISP-a je najveći delom usmeren na mlade - učenike i studente, ali i na nastavnike. Programi ISP obavljaju širok spektar oblasti i disciplina u okviru prirodnih, društvenih i tehničkih nauka. ISP svake godine organizuje znatan broj programa u vidu kurseva, seminara, radionica u trajanju od više dana. Uslovi za počinjanje seminarâ IS Petnica su da se popune zadati formulari, napiši sastav u obliku eseja, biografija i zajedno sa tim, pošalju preporuke profesora. Rok je istekao u decembru, a za narednu godinu je u novembru 2010.

Zlatko Veličković,
www.petnica.rs
učenik III-4

KONTOUNIJA!

MILOŠ FALUKEVIĆ

DAN POBEDE

18.01.2010. održan je sastanak Unije parlamenta Grada Pančeva na kome je obaveljeno glasanje za izbor predsednika Unije. Za zakazivanje ove sednice postoji veoma važan razlog. Sednica je počela u vrlo napetoj atmosferi koja je na momente pretplađala pređe granicu elementarnog poštovanja i kulture, vro zučne rasprave su obeležile prvi deo sastanka. Nakon što sam ukazao na greške u vodenju Unije, tadašnji predsednik Unije Bogdan Teodorović, učenik Gimnazije Uroš Predić se složio s mojim predlogom da se izvrši novo glasanje za izbor predsednika i predsedništva.

Ovaj akt je omogućio našoj školi priliku koja se do sada nije ukazala, i mogućnost da doprinese poboljšanju aktivnosti srednjoškolaca na gradskom nivou. Pored toga omogućen je demokratski izbor predsednika i predsedništva, koji prethodni predsednik nije omogućio. Na toj sednici svaka škola je imala pravo glasa, da iskaže svoj stav i što je najvažnije, da sama odluči.

Moram da naglasim da su predstavnici naše škole pre odlučujuće sednici imali ponude u vidu važnih funkcija koje bi nama bile od žnačaja, konst. ali ih nismo privatili..

ZAŠTO??? Zato što bi time podlegao uticaju protiv kojeg sam se upravo borio i rešio sam da stvar izguram do kraja. Zahvaljujući podršci ostalih škola demokratskim glasanjem sam izabran za novog predsednika Unije parlamenta Grada Pančeva. Za mene kao novog predsednika glasalo je 8 članova, ovo je samo početak. Nova funkcija mi omogućava da unesem značajne promene, da pokrenem akcije koje do sada nisu pokrenute, i da pružim šansu za ideo i delovanje svakome ko je za spreman da radi i doprinese realizaciji projekata.

Želim akciju! Želim da pokrenem ljudi. Želim, znači mogu!

Tijana Lazarov, učenica IV3 Etš "Paja Marganović" predložila je genijalnu ideju koju će kao predsednik Unije parlamenta svim srcem i energijom podržati. *Naime, reč je o ideji da se za svaku novorođenu bebu u Gradu Pančevu na posebno planiranom i određenom mestu zasaditi drvo sa imenom te bebe.*

Smatram da na ovakav način podžemo ekološku svest, i da na simboličan način utičemo na svest nove generacije, koja će sa više pažnje da se odnosi prema svojoj okolini. Druga akcija koju planiramo da sprovedemo u delo: Unijiske Novine! Cilj je da vršimo uticaj na vrednosni sistem srednjoškolaca, ali i najšire publike. Želimo da sinhronizujemo energiju koju prepoznamo u međusobnoj komunikaciji. Ove novine pružaju model, jedno moguće viđenje, rešavanja i bavljenja problemima mladih. Pružamo mogućnost učestvovanja svih škola, svi mogu da iznesu prelogne i specifne probleme koje imaju u svojim sredinama i da ih ohrabrimo da kroz Uniju istraži u svojim zahtevima. Novine imaju poseban značaj jer mogu da pokrenu javnost kao najsnažnijeg zaštitnika demokratskih principa i vrednosti. U planu je redizajn unijiskog sajta. Želim da Unija parlamenta ne bude samo zvanje već i delo.

Interview with Dušan Popović was conducted by the editorial staff of KONTO,
14. 1. 2010, god. Četvrti dan pre nego što će 18. 1. 2010.
na sastanku Unije parlamenta biti izabran novi predsednik.

Dušan POPOVIĆ, učenik
Predsednik školskog parlamenta
Hemijekske škole

"Nalazili smo se u čvoru, besmislenom, jer su momci iz Gimnazije tako hteli. U Uniji se ništa ne radi. Bogdan je bio zamenik predsednika, postao je predsednik, na sastanku kom nisu bili prisutan svi predstavnici srednjoškolskih parlamenta. Rekli su da imaju kvorum. Zagovarju demokratiju, ali samo sa svojim kvorumom, to nije demokratija, Unija to ne propagira. Svaki sastanak se svodi da predsednik iznese nešto na glasanje, svi čute kao mule. Predložene su stavke kojima su povredjene tačke statuta. Statut može mnogo bolje da se uradi. Čak se ni sam predsedništvo ne drži statuta, Unija treba da pomaže mladima, škola je učenička, treba da radimo za dobro učenika, a ne da nas vode direktori, koji idu samo u svoju korist... Unija nam je obećala pomoći oko pisanja statuta, ali to od njih nikada nisam dobio. Miloš Falukezi mi je dao statut. Sazvaću skupštinu učenika, nama je cilj da sve što radimo saznanju svim. Sajam knjiga u mojoj školi je bio preskup, ali zato je par učenika iz svakog razreda išlo besplatno, i za to su mi obećali podršku, ustvari to je bilo 3. ili 4. obećanje i opet nisu ništa učinili. Ja kao potpredsednik Unije ne znam odakle im dolaze tačke i teme koje će se obradjavati na sastancima Unije. Odakle? Ja mogu zaključiti da to dolazi iz Gimnazije. Ja nemam nikakvih saznanja o tome, a ja sam "kao" potpredsednik? Josimov Stefan direktni uticaj vrši na svog prijatelja Bogdana Teodorovića, koji izgleda da je tu kako bi primao naredjenja od nekih viših ljudi. Stefana Josimova, na primer, koji iako nebi trebalo da imakvog uticaja po statutu, pošto je završio srednju školu i nalazi se u Uniji studenata Pančeva. Ja verujem da nema niko ništa protiv da on prisustvuje sastancima, ali on ima preveliki uticaj. Neka se bavi studentima što on i jeste. Ja pred predsedništvom Tehničke škole "23 maj" dajem punu podršku Ekonomskoj školi u svom pravednom naporu da promene stvari iz korena koje koće normalan razvitak i delovanje omladine u srednjim školama. Mi nismo preuzezeli inicijativu da prikumo potpisne pošto smo ranije ugovorili sa novim predsedništvom Ekonomskog škole da oni to urade, i oni su to i uradili. Dajemo punu saglasnost za akcije koje su preuzeli Ekonomskoj školi i njihovom predsedništvu, i naporu koju su uložili. Kako se nebi ponovilo da maloletni imaju prava koja im ne pripadaju. Izbor portparola na način kakav je bio, ne sme više da se dopusti. "Da se predloži drugarica iz svoje škole!", i da mislimo da on po tom modelu treba da vrši svoju funkciju, konkretno, ta devojka, portparol, je izabrana bez prisustva parlamenta Ekonomskog škole, dok se svi ponašaju pasivno, predsednik "obavlja svoju funkciju". Dosta! Tako više ne može!

Uglavnom, sve se zasniva na poznatoj praksi, da pomenuti student Stefan Josimov vuče sve konce, i da se Gimnazija favorizuje što je nepravdedno prema ostalim školama. Eto, može nam se i mi ćemo imati posebna, povlašćena pravila, samo za sebe!

Unija je apolitička organizacija!

Većina predsedništva treba se ponovo oformiti jer ne obavljaju svoju dužnost kako treba, ako je uopšte i obavljaju".

KONTOREDAKCIJA

"Očekujem dobru organizaciju, kako parlamenta u ekonomskoj školi, tako i Unije parlamenta. Želim da se ostvari saradnja sa parlamentima drugih škola i gradova, a zašto ne i sa parlamentima iz regiona. Problemi srednjoškolaca su prioritet i svaka akcija ili projekat dobrodošli su! Imamo dobre pojedince i odličan tim!"

Đurica JANKOVIĆ, učenik,
resor ekologije u Uniji parlamenta i
potpredsednik školskog parlamenta
Ekonomskog škole

FOTOGRAFIE SA SASTANKA UNJE 18. 1. 2010. GOD PRILOG KONTOREDAKCIJE: V. SKORUPAN, N. LJUBANOVIC, M. JOVIC

"Borili smo se za ravnopravnost, slobodu mišljenja i šansu da doprinesemo poboljšanju aktivnosti upravo nas učenika. Sada kada smo je izborili, iskoristićemo je na najbolji način! Parlament se probudio! Ovo je tek početak!"

Sanja BALAN, učenica III 4,
Resor u Uniji parlamenta:
saradnja sa učenickim parlamentima u Srbiji i Evropi
i sekretar školskog parlamenta
Ekonomskog škole

Pariz

Jelena BABIĆ,
učenica II5

Objektiv, kamere, pista, cm, dijete, dizajneri, high heels, slike, smeh, suke, konkurenca, daljina, novac, ljubomor... Ovo su samo neki detalji koje sa sobom nosi surovi modeling, na našem manekenstvu.

Svakog ko upali tv ili otvorili časopis, gleda modele sa ljubomorom ili divljenjem i misli, kako je njima život lep! Slikaju se, prosetuju se u skupim markiranim krpicama, putuju, shoppinguju, izlaze, piju šampanjac i još zaraduju. Ali manekenstvu nije ni deo ovog nabrojanog. Već 2 god sam u ovom svetu koji je mač sa 2 oštice. Koliko lepot može da doneše toliko može da bude i jako težak... Ovog septembra ukazala mi se prilika da zakucam u centar modnog sveta blještavi PARIZ! Kao i uvek u životu i ovog puta nisam se nadala baš ničemu sa 2 teška kofara i par suza na rastanku uputila sam se u veliki svet... Stigla sam nijedno bilo ničega samo hlađao i vetr koji je mrsio kosu i ledio kosti... Užurbani ljudi prolazili su ulicama kao da žive sami sa sobom u nekom drugom svetu. Imala sam sreće sto sam živila sa još 3 naše devojke sve sa istom željom i ciljem, ali bez rivalstva i lažnog prijateljstva. Uklonile smo se kao da se dugo znamo i živele tih mesec ipo dana u našem kutku 2 sa 3 kao sestre radajući se zajedničkim uspesima. Radni dan je počinjao u ranim jutarnjim satima, i Paris je bio posapan odlaskom u agenciju uzimanjem rasporeda za taj dan i trčanjem. Na papiru je stajala moje ime i bezbroj kastinga na bar 10 razlicitih strana velikog Parisa i par nih su se vremenski poklapali. Dok sam se probijala trotoarom kroz bujicu ljudi pokušavala sam da shvatim gde treba da idem. Kako da nadjem pravu stanicu u metrou koji ima bezbroj linija i pravaca na karti predstavljene bojama sunčevog spektra i totalno nepregledan. Sama nisam mogla da se snadjem. Zaustavila sam slučajno prolaznicu, stariju gospodju u starom izlizanom chanel sakou, opori miris njenog parfema ušao mi je u nozdrve, upitala sam je na engl. da li može da mi pomogne. Hladno me je pogledala, prositkala nesto na francuskom i okrenula se. Osetila sam se jedno i nemoćno, sama i ponizena htela sam da vrivsem u tom trenutku i opusnjem na sav glas, ali sačuvala sam svoje emocije za sebe i rekla je to mogu. Sela sam na klupu i dugo gledala u mapu, nakon nekog vremena po intuirici kredula sam u pravcu žuta linije žuta mi je omiljena boja? Metro je bio prepun raznih ljudi: crnaca, kineza, učenika, poslovnih ljudi, staraca... Metro room se sirio užasan miris znoja, hrane i jeftinjih parfema i melodija nekog siromaša koji je svirao tij. Puštao neku pesmu na sintesajzeru. Nakon završene pesme krenuo je sa časicom po metrov nadajući se nekom evru, sve mi se već smučilo... Izašla sam iz metroa na neki veliki trg...

Nisam znala gde sam, ali sam uživala u prelepoj arhitekturi i mostovima koji su se ukrštali i oduzimali dah. Vreme je odmicalo i u tom trenutku zavoznju je telefon nervozna bookerka me je na engl. sa franc naglaskom upitala zašto si propustila par kastinga, učutala sam nisam imala odgovor.

Još par narednih dana sam se gubila po Parizu, a posle je snalaženje bilo lako, ali nije bilo vremena. Na kastinzu ispred mene bilo je bar 15'ak devojaka i sve smo ličile jedna na drugu, mršave, umornog pogleda, sa preteškim torbama iz kojih smo vadići vrtoglavu visoke štikle i sa osmehom izlazile pred klijente i ako nam je najmanje bilo do toga. Prošetale bi, uzeljeli bi nam mere, sličili nas, možda probali nešto od garderobe, ili krojili na nama satima bockajući nas, užas. Nekad sam bila prijatno primljena, a nekad, hvala slobodna si posle sat vremena traženja baš te adrese. Jurenje po kastinzu trajalo je do 7 uveče. Zavala ih bih se u krevet i do kasno u noć pričala preko skypa-a sa mojim dragim. Svaki sledeći dan je bio isti. U jednom trenutku iz metra izašla sam ispred Ajfelove kule, pa sam ugledala ogromnu prelep zgradu Louis Vuittona, dugačku ulicu prepunu blještavih marki i skupocenih butika. Nesto kasnije prošla sam pored Moulen Rouge i zastala na trenutak videla sam vazdušni otvor gde su nastale istorijske slike moje Marilyn Monroe sa podignutom haljinom i zamisljala je...

Okrenula sam se i bila sam u četvrti prepunoj crnaca, logora,

Ekonomска škola je u ponedeljak, 27. aprila, popodnevnim nastavu držala u Gradskom parku. Bili su svi: profesori, njih 80, i 1.000 daka. U školskoj zgradi, u ulici Oslobođenja 25, ostala je poneka prazna školska klupa, jer je i deo školskog inventara bio u parku. Svi su se preselili u „krug“ da proslave jubilej, 50 godina otkako postoji škola.

malim zabaćenim ulicama gde su odzvanjale muslimanske molitve i sve je mirisalo na prejake začine, bilo je jezivo, koliko je prelep toliko je nepredvidiv i strašan: Pariz, Pariz! Imala sam veliku želju da upoznam svaki njegov prelep deo i vidim sva kulturna obeležja, ali vremena nije bilo tako da sam grabilu trenutke i uživala u slobodnom pogledu i ako je bilo ledeno i prepuna torba me je vukla na dole ja sam se bez daha divila čarobnoj arhitekturi i svemu oko mene... Nakon nedelje dana došli su i poslovni reviji. Misao da sam 100ak i više devojaka baš ja dobila priliku da nosim garderobu tog poznatog kreatora o kojem sam do sad slušala samo na tv-u i gledala poznate ličnosti u njegovim prelepm kreacijama vodila me je gore i dolaze mi nade.

Pripreme za reviju počinjale bi rano ujutru, jedva sam držala oči otvorene od previse smirne, nisam osećala glavu od bezbroj uokvista na kosi koja je bila potpuno mokra na nogama sam imala previsoke štikle i na sebi prekratke haljine u kojima

Jedva sam disala... U bekstjeđu je bio opšti haos prepuno modela sa raznih strana sveta, dizajner koji je bio sav uspaničen... Počela je muzika postavili su na red kao vojnike i krenula je revija.

Ceo dan mučenja, blagdano, i svih bolovi prestali su u trenutku kad sam zgazila na pistu. Reflektori, prepuna sala, blještava svjetlost i svih gledaju samo u meni i taj nenormalan model, taj momenat je neopisiv devočjica iz malog grada ponosno nosi prenovećivu kreaciju na sebi u svetu velikih ljudi. Naredni poslovni bili su dosta teži. Nedelju dana bezbroj manjih revija, užurbanost, namrgodjeni ljudi, par manekenki i ja, međusobna netrepeljivost, humor, prehlada i sve to i dalje sa osmehom uspravljenje glave. Važni klijenti posmatrali bi nas kao plastične lutke pljujući po kreacijama koje smo mi sa teškom mukom nosile. SLIKANJA: 05 haos u metrou dolazak kod fotografija

u ranjim jutarnjim satima. Malo garderobe slikanje na trgu na 10c u letnjim haljinama sa pogledom na nju, čarobnu Ajfelovu kulu, presvlačenje po sred dnevnog Louvre, smeštanje, koncentracija dok je hiljadu pogleda upreto u meni kao i zubato sunce od kog nisam mogla da vidim... Iz meni su izlazile samo emocije, gledala sam u objektiv i zamisljala meni druge ljudi i neke lepe trenutke, oni su mi davali snagu da dam sve od sebe. Neka naredna

slikanja ostajala su mi dugo u sećanju slikana na promociji i u akrobatskim pozama pa sam gratis dobila i upalu misića. Na sva čudo slike su ispalje jako dobro. Bila sam zadovoljna svojim radom, ali u glavi mi je bila potpuna zbrka za par nedelja život mi se potpuno promenio. Bila sam ja to, sta tražim ovde često sam pitala sebe. Daljina me je ubijala hiljadu puta sam zelela da zagrimim meni druge ljudi ili odem na nes koji tamu nije ni postojao. Tuga me je obuzimala, ali nisam dala da me nadvlada. Imala sam svoj cilj. Positivno mišljenje i u najtežim trenucima

uspевala sam da se uzdignem. Blizko se povratak bila sam uskraćena za obilazak Pariza, ali vratila sam osim duplo težih kofera i jednu torbu puno uspomena, i velikog iskustva koje je ostalo duboko u meni.

Dosta sam tamo i sazrela, naučila da više nemam neke stvari i shvatila izreku da svaki pad i teskoće mogu samo

da nas ojačaju...

P.S ovo su samo manji delovi mog putovanja i rada...

Ovim putem želim da se zahvalim profesorima, svima u školi koju su odobrili i podržali moj rad kao i društvo koje je uvek uz mene.

Love? What is that? A magical feeling? A broken heart? A pain, happiness??
Can someone tell me, what's that? Is this when you feel butterflies in your stomach,
Is that when your heart starts to jump, Is that something special, please tell me now!!
We search love on different places and try it with different people...
At the end always one person stays alone and cry!!
What is that?(love)... Is this when you kiss some person that you like...
Is this when you hug someone... or this is just a feeling... I try to answer
to these questions... but I still don't understand!! Maby because I don't try it yet!!
Maby because is no time for love!! Someday we will know how to give answer
on these questions!!! I think that love is strange word and feeling...
Love will come by itself. But now we are still young we have time...
For now, it is best to enjoy in today life!!

Valentina Kovačević

Konto: Opušteni ste, drugačiji ste od ostalih, zato vas volimo!

Konto: Kolektiv?

To nije moj posao, svako je odgovoran za svoj rad, ja dajem svoj maksimum u obavljanju posla, na svoju energiju usmeravam isključivo na pedagoško posvećivanje poslu, deci.

Ja sam individualac, ja branim svoju individualnost.

Biljana Trifunović,
prof. fizičke kulture

Trudim se, nemam ja nikavu kreativnost, ja sam pedagog. Ja poštujem plan i program, nisam ja zadužena za kreativnost, nemam motiva. Dopirem do dečije duše, dajem im se, dajem sebe, svoj zadatak vidim prevashodno u pedagoškom radu. Rezultati sa republičkih takmičenja najbolje govore o mom radu.

Konto: Možete li da prečutite, da li ste osvetljubivi?

Ne mogu da prečutim, trenutno planem, ali brzo zaboravim-deci dajem šansu da se oforme kao ljudi, tako da mogu i da greše.

Ne volim laž, jednostavnije je reći da priznaju kada pogreše nego da lažu.

Ovde se kale njihove duše, a pravi pedagog to prepoznaće.

Konto: Kada ćete smatrati da ste uspeli?

Čovek se uči dok je živ!

Uz čas...

Sa Branislavom Rovčaninom

Razgovarali smo sa bivšim profesorom Branislavom Rovčaninom o njegovom poslu, iskustvima i privatnom životu.

Konto: ne predajete više u našoj školi, završili ste sa zamenom, kažite nam kakav ste odnos imali sa profesorima, kakav sa djacima i koji vam je odnos bio iskreniji?

Bane: Pošto mi je ovo drugi put da sam radio kao zamena u školi, prvi put kad sam predavao ugostiteljima nisam provodio mnogo vremena u zbornici tako da nisam bio imao ni puno kontakta sa drugim profesorima dok na drugoj zameni, kad sam predavao ekonomski predmete mnogo više vremena sam provodio u zbornici i imao sam priliku da upoznam čitav kolektiv i mogu da kažem da je ostvarena jako lepa saradnja, sa nekim sam više saradjivao pošto nismo svi bili uvek u istoj smeri. Što se tiče učenika mislim da je saradnja bila stvarno dobra, šta više sijajna. U principu svaki razred je specifičan i svaki je posebna priča za sebe tako da odnos koji imate sa jednim razredom tipa razne priče, šale i druge stvari, ne možete imati i sa drugim razredom, svaki razred je posebna priča. Mislim da je odnos bio sasvim "ok" i iskren. Gest koji je IV3 priedrio na kraju stvarno je nešto što cu pamtit celog života i to je meni kao dokaz da sam svoj posao radio sa ljubavlju i punim srcem.

Konto: Vaš najveći uspeh u svetu košarke?

Bane: Tim u kojem sam trenirao najveći uspeh je bio taj što smo izašli iz beton lige (uz smeh). Ta generacija KK „Dinama“ bila je stvarno super sastavljenja, bilo je puno druženja, sa nekim momcima sam i danas u dobrom odnosima, ali naravno kako je sve to prolazilo, kako je počeo da se novac upliće u stvari sve se to promeni, ljudi su dolazili i odlazili i više nije bilo tog drugarstva. Kao pojedinač, u košarci nisam imao nikakvog velikog uspeha niti mi je cilj bio da budem neki poznati košarkaš. Posle 18 godina, nakon smrti mog oca, i ja sam prestao da igram košarku. Mnogo sam učio, mnogo mi je košarka značila jer sam uspeo da naučim da analiziram ljudе i situacije, da procenjujem stvari i košarka mi je u tome mnogo pomogla. Košarka mi je bila usmeravanje za dalji život.

Konto: Kada ste odlučili da počnete sa planinarenjem i šta vas je naveo na to?

Bane: Počeo sam 1998. godine kada sam se učinio u planinarskom društvu u Pančevu, ali sam tek 1999. godine počeo da se aktivnije time bavim. Uglavnom sam putovao sam, pošto je te godine bilo bombardovanje i sve to...

Imam dosta rodbine

u Crnoj Gori i tamo sam veći deo vremena i proveo, obilazio neke krajeve o kojima sam do tada samo čitao.

Pre toga sam sa ocem odlazio do rodbine i učio o prirodi, valjda sam zato i zavoleo sve to, verovatno genetika... Tek 2000. godine sam počeo najviše sa planinarenjem. Tada sam počeo sa ekipom da putujemo. 2005. godine se javlja ideja, da osnujemo klub, i tada nas je jedna pozitivna i mlada energija okupila i tada smo osnovali planinarsko-ekolski klub „Soko“. Sada mi je cilj da nove generacije upoznajem sa lepotom i harmonijom naše države i naše prirode i da svoje znanje prenesem na mlade kako se ne bi zaboravilo da imamo nešto stvarno vredi i da su ljudi postali bahati i gordi i da je zadahenje sve veće i da skrenem pažnju ljudima. Ljudima koji me pitaju zasto ja odlazim na planine kažem, kao što je Njegos govorio, „Čovek koji malo stoji na brdu više vidi nego onaj pod brdom“. Međutim mještane koji će gore videti to je najveća vrednost, goršaci koji tamo borave su stvarno gostoljubivi, puni ljubavi i sreće, kod njih je potpuno vreme stalo i nisu uposte opterećeni nekim materijalnim stvarima.

Konto: Najveći poduhvat u vašem životu?

Bane: Imao sam par padova u životu, kada mi je otac umro u mojoj 18. godini baš kada smo postali najbolji prijatelji to mi je bio stvarno težak udarac. Njegova smrt je meni skroz preusmerila život, sazreo sam mnogo brže i život mi je postao mnogo bolji i kvalitetniji nego što je bio. Da je bilo puno uspeha i padova, jeste.

INTERVJU

Kolektiv ETŠ je izabrao većinom glasanja, na tajnom glasanju, za najboljeg prof. za 2009. god.

Biljana Trifunović, prof. fizičke kulture.

Kontointervju vodile i pripremile: Jelena Babić, Teodora ... i Milica Jović : II/5

Konto: Zavisili od profesora koliko deca uče, možete li da uticete da deca daju više?
Da, da! Treba inspirisati decu, postaviti veliki kriterijum, ne ići linijom manjeg otpora, treba ih i kazniti, da preuzmu odgovornost za svoje postupke.

Konto: Odakle vam energija?
Inspirišu me deca.

Konto: Šta je važno?
LjUBAV i RAD

Konto: Ljubav i mržnja?
Odlaka je između genijalca i ludaka!

Konto: Da li postaje učenici koje bi istakli?
Ne odvajam decu, svako je ličnost za sebe, svako je osoban, životna priča za sebe.

Konto: Protekle i sadašnje generacije?
Nema velike razlike, trud i rad sa decom kad tadi se isplati, deca su uvek ista, ovaj posao umara i treba da se borimo za beneficije, nije lako davati sebe.

Konto: Odgovorne, perfekcionista?
DA. Ja sam perfekcionista, ne podnosim ne izvršavanje zadataka, anarkija i haos su nedopustivi.

Konto: Izgledate neobično?
Moja frizura je moj revolt na današnje vreme, insistiranje da se bude drugačiji, a kada ste drugačiji-štite. Treba pratiti sebe, po svaku cenu.

Konto: Kakav model pružate? Ovako će profesori izgledati za 500 godina!

Konto: Direktor? Nikada

Konto: Vrednosni sistem u društvu?
Ne postoji!

KONTOFACE!

U decembru mesecu, prošle godine, napravljena je grupa na "Facebook"-u sa nazivom našeg časopisa "KONTO", u cilju popularizacije školskih novina. Grupa broji blizu 300 članova, a admini su Zlatko Veličković i Vladimir Skorupan.

Konto: Ambicije i želje za budućnost? Odazak na neku planinu, neka avantura? Ženidba možda?

Bane: Ha ha, pa, ženidba će sigurno uslediti jednog dana, jedne jeseni. Svakom sam uvek govorio sledeće jeseni, ali izgleda da se ta jesen odužia pa sad govorim JEDNE jeseni. Doćiće i to vrijda (uz smeh). Najveća ambicija i želja mi je da izdam knjigu o prirodom i kulturnom nasleđu Srbije i Crne Gore. Osobljje nekih vrhova ili planina više nemam u planu, ranije sam razmišljao o Himalajima, ali me je to prošlo. Sada želim da naučim druge o lepotama Srbije i Crne Gore, a od zemalja koje bih želeo da posetim: tu su Južna Amerika i Rusija, kao turista , naravno!

Konto: Vaš moto?

Bane: „Nijedan život nije kratak ako ste ga proživeli kao čovek“. To je citat Vladike Petra II Petrovića Njegoša, njega sam kada voleo da čitam i on mi je postao uzor. To je sjajna misao u kojoj ako se udubite shvatite da se ne trebate opterećivati sa prolaznošću života ako to svoje vreme koje imate koristite na pravi način. Vaše je da proživite najbolje što možete i nije važno koliko ćete dugo živeti.

Konto: Savet učenicima za sadašnje i dalje školovanje?

Bane: Savet svim čitaocima Konta: Budite uvek svoji i uvek verujte u sebe, slušajte savete kako roditelja tako i profesora, ali uvek u životu idite svojim putem, pronadjite svoju intuiciju, ono sto je vaše. Svako od nas je dobar u nečemu i pronadjite to. Sve što radite u životu radite isključivo iz ljubavi, poštujte druge i tada će drugi poštovati vas!

Ovom prilikom redakcija časopisa „Konto“ čestita rodjendan profesoru Banetu, koji je igrom slučaja, istog dana kada i izlazi 3. broj, Konto 3".

27. Januara 2010. godine.

Razgovor vodio i
pripremio
Vladan Marinković
IV3

Teodora Vulić II5

Nestaje... Sada zasigurno nestaje, više ni polako. Svetlost koja nam omogućuje život, koja nam pokazuje pravac, koja nas greje isčeza bez predumišljaja i milosti. Samo emilo, zastrašujući oblaci i list, koji pada kružujući levo-desno, okrećući eho tisine. Moj večni saborac u ogledalu, kao da odustaje od borbe. Ne pokušava da mi izmami osmej, ne pokušava da zaustavi suzu, nije ga briga da li stojim nepomično.

Današnje novosti? Jučeršnje izdanje, izdanje od pre mesec dana, proslodgođenje izdanje. Sadržaj je potpuno isti, jedina promena je datum.

Otač neumorno više, pronalazi greške, slamaju ga sitnice, traži krvce za neucinjena dela, a mama daje lažna opravdanja, samo da bi drama prestala. Mada češće čuti, a ponekad i zaplače, kad joj suza sama krene. Brat u svom XVII veku void rat sa kozacima, pritisnući komande na tastaturi. Deluje kao da nije tu među nama, čak i priča sam sa sobom u uverenju da smisla strategiju sa svojim vitezovima protiv neprijatelja.

A ja... Pa ne znam. Uglavnom sedim na svom krevetu, slušam muziku, koja me uvek na sve podseti i onda se rasplaćem, razmišljam o bitnim i nebitnim stvarima. Desi mi se da ispadnem hrabri, pa da pokušam da nadglasam oca, ali kraj scene je uvek isti. Ja izadjem kao nadglasni gubitnik. Šta ja predstavljam ovaj porodicu?

Nemanj pravu glistu, u poziciji sam smetnje, terror ne prestaje. Ko kaže da dečiji izraz lica i reč resavaju i problem svište važnosti? Sada neka mi neko kaže. To je neistina!

Svaki moji pokušaji da vrati staru porodičnu atmosferu bili su beznačajni. U školi niko ništa ne pita, ne vidi, ne sumnja. Da kažem sama, nemam hrabrosti. Plašim se ishoda. Ne tražim sažaljenje, ne želim ogovaranja, a pomoći mi nema.

Ipak reči koje mi stoje, teške su kao kamen, koji bih bacila, ali nešto mi govor da ne smem. Volela bih da je moja priča poput Diznineve priče u kojoj kroz mnogo muka, suza i borbi na kraju svako pronadje svoj mir, mesto, srodnu dušu i sve dodje na svoje.

Sanja Balan III4

Pokušaj ponovnog početka postaje pad... Posrćem pred pozivom preobraženja prebirajući ponovostvorene puteve. Putem pobijne pravim prolaz pakosti, potiskujem plemenitost pobožnu.

Polako postajem putnik posrnulog puta poginuća.

Pusto pušketanje pruća pod patikama. Pominjem, patim... Prebrodujem puku plovidbu. Postepeno postajem paranoična.

Poricanje patetično prožima psihi. Pozorišna postavka ponovo počinje puku plejadu. Pred praznike postajem posebno patetična. Ponekad pak pomislim „prostori ponovni pokušaj.“ Poražena, povučana, pusta postojim. Prelazim preko promašaja, poražavajućih postupaka, praštajući potučeno. Pouka postoji.

Pokušavam pisati priču pomoći "P". Priča počinje pomalo poznato. Poneljkom popodne, Petar Popović, poznati pisac, pokušava pisati. Pišući počinje primećivati poznate posetiocie. Putujući pevači, posetioci, pevaju pod Petrovim prozorom. Petar pruža poneku paru pevačima. Perica pevač pozdravlja pisca. Poklanja piscu pesmu. Pesma počinje. Petar polako počinje pevati. Posve pesma predviđaće poneljkom. Pevači počinju piti. Postaju pomalo pijani pa počinju posrtati. Pesma prestade.

Stefan Vladislavljević III4

“ŠKOLA BEZ BOLA”

Izveštaj sa putovanja u okviru nagradnog konkursa Pokrajinskog sekretarijata za obrazovanje „Škola bez bola“

Pokrajinski sekretarijat za obrazovanje AP Vojvodine je 20. februara 2009. godine raspisao nagradni konkurs za učenike srednjih škola na teritoriji AP Vojvodine pod nazivom „Škola bez bola“. Cilj projekta bio je ukazivanje na problem postojača nasilja u školama i prevenciju istog. Na konkurs se odazvao veliki broj učenika, te je konkurs, nakon pregledanja pristiglih prijava, svečanog proglašenja pobedničkih radova na izložbi nagrađenih radova u zgradi Izvršnog veća AP Vojvodine, uspešno realizovan.

Poslednja faza realizacije ovog značajnog konkursa obuhvatala je nagradno putovanje u Budimpeštu za autore nagrađenih radova. Trodnevni boravak u lepoj prestonici osmišljen je kao putovanje edukativno – kulturnog karaktera, budući da je podrazumevalo upoznavanje sa najznačajnijim tekovinama srpske istorije i kulture na prostoru Madarske, kao i aktivnosti zabavnog karaktera prilagođene uzrastu nagrađenih učenika. Po dolasku u Budimpeštu, učenici su posetili srpsku pravoslavnu crkvu – Hram Svetog Velikomučenika Georgija, čeli kраć istorijat Hrama i celivali mosti Svetog Georgija. Nakon toga usledila je prijatna vožnja brodom po Dunavu.

Predstavnici Pokrajinskog sekretarijata za obrazovanje, nastavnicima i učenicima obe noći prenoćiće je bilo obezbedeno u renoviranoj zgradi zadužbine Save Tekelije, u čuvenom Tekeljanumu. Drugi dan nagradnog putovanja obuhvatao je odlazak na jutarnju liturgiju u srpskoj pravoslavnoj crkvi u Sentandreji, obilazak muzeja crkve, kao i razgledanje Sentandje sa stručnim lokalnim vodičem.

Popodne su učenici proveli u obilasku i upoznavanju sa znamenitostima Budimpešte. Trećeg dana učenici su posetili Srpsku gimnaziju „Nikola Tesla“ u Budimpešti. Na žalost, zbog raspusta nije bilo prilike da se upoznaju sa dacima srpske gimnazije, ali su svakako našli na toplu dobrodošlicu direktorkе Katica Rus i njenih saradnika, pri čemu je bilo omogućeno razgledanje školskih kabinetova, sala i specijalizovnih prostorija.

Nakon obilaska usledio je povratak za Novi Sad. Ovaj konkurs u svim fazama realizacija, počev od ideje – zametka, preko motivacije za izradu radova na temu „Škola bez bola“, pa do završne faze – nagradnog putovanja u Budimpeštu, nesumnjivo je bio obeležen spojem lepog i korisnog, kako za celokupno srednjoškolsko obrazovanje na teritoriji Vojvodine, tako i za svakog pojedinca koji se odazvao pozivu Sekretarijata.

"Ideju kako treba da izgleda plakat predložio je učenik Vučkoš Kostić III 7. Odnahn smo našli model, Jovani Pušić i "našminkali" Dušana Vemića III 7. Fotografije Jelene Kolundžić III 6 i Photoshop Marije Novaković same u materijalizacija odlične zamisli! Kao mentor, sa takvom ekipom nisam ni očekivao ništa manje!"

Nikola Rikanović, prof. likovne kulture

Maja Momčilović, prof.

Nagradno putovanje u Budimpeštu, bilo je prelep, a ponašanje učenika - za primer!"

ŠKOLA BEZ BOLA!

1. NAGRADA!

ŠKOLA BEZ BOLA!

Jasna Gajin
Педагог

Докази постоје -

једно истраживање о насиљу, које је спроведено у 50 београдских школа, на узорку од 26947 ученика и 3397 професора доноси податке да је 65% ученика бар једном, а 24% ученика више пута било изложено неком облику насиљног понашања у периоду од 3 месеца. Најзаступљенији облици насиљног понашања су: вербално насиље, ширење лажи и стереотипа, претње и застрашивања.

Има га и међу нама!

Људска природа је понекад сирова, чинимо нешто о чему и не размишљамо како о ударцу који ће некоме можда променити живот.

Не примићемо да нас све подједнако боле и вређају увреде, понижења, физички ударци, и заборављамо да смо у томе сви једнаки!

Јесу ли жртве злостављања неки нама далеки људи који су вероватно сами криви за ситуацију у којој се налазе? Саосећамо ли са онима који су у неволи?

Да ли желимо да им помогнемо?

Када се насиље дешава око нас, када видимо да се неко према некоме понаша насиљно, често бежимо и правимо се да не видимо.

Скоро свакодневно гледамо како јачи угрожавају слабије, дешава се и да неко поред нас болно плаче због батина које добија, дешава се и да неко тражи нашу помоћ, али се дешава и да на све то окрећемо главу и намерно заборављамо. Шта може да учини особа коју неко злоставља?

Треба ли на насиље узвратити насиљем?

Шта треба да се се деси да погледамо око себе, сетимо се неких претходних ружних догађаја, препознајмо насиљника у некоме, поделимо бол са оним ког боли, пружимо руку повређеном...

Шта треба да се деси да пожелimo да бар понекад будемо другачији?

Како?

Довољно је "само":

- Развијати "животне вештине" - друштвене и емоционалне
- Развијати свест о себи - знати своје добре стране, препознати осећања
- Разумети друге - развијти саосећање и научити гледати на догођаје из түће позиције
- Разумети властиту природу - знати управљати својим осећањима, постављати себи циљеве, знати сучувати се са препрекама
- Доносити одговорне одлуке - научити размишљати о последицама својих поступака за себе и друге
- Конструктивно решавати сукобе.

И..., размишљати мало о здравом, успешном, позитивном животу без насиља!

BAJKA

Stefan Vladisavljev
III4

И живeli су срећно до kraja života. Možda i nisu. Bajke imaju srećan kraj, ali svaka bajka ima upravo to, kraj.

Da li ste se nekada запитали šta se desi kada pročitate tu poslednju stranicu i zaklopite korice. Često sam pomicala da napišem bajku, ali se nisam usudjivao jer ne znam da li bih je uspešno završio. Ne znam da li bih došao do tog srećnog kraja. Nije dobra strana uvek pobednik. Ako postoji ta kosmička ravnoteža između dobra i zla, zašto нико ne piše o svim pobedama zle strane.

To je ravnoteža, jedna pobeda ovamo, jedna pobeda onamo. Zamislite samo da se neka bajka završi tako što bi princ izgubio život ili što bi princeza bila prevarena. Logično, takav kraj bi istog trenutka značilo da to više nije bajka, jer sve bajke imaju srećan kraj. Zbog toga ja ne pišem o vilama, o zmajevima, zamkovima. Kod mene bi vila ostala bez krila, zmaj bi savladao hrabrog viteza, a zamak bi bio srušen u borbi. Ne pišem o tome jer to ljudi ne vole da čuju.

To postoji, ali mi volimo da posmatramo stvari samo sa jedne strane, a ravnoteža mora biti zadovoljena.

Moja priča biće o princu. Mladiom, lepotom srećnom princu. Svi će već na samom početku shvatiti da je ovaj mladič pravi princ, onaj za koga bi se svaka princeza probudila iz stogodišnjeg sna. Ovaj moj princ ima svetu budućnost, tako svi kažu. On pobeduje na svim viteškim turnirima, pročitao je svaku knjigu kraljevske biblioteke, na svakom veselju je baš on zadužen za pesmu i igru. Pravi kralj biće jednog dana, tako kažu svi. Uđavno svi kraljevi iz susrednih država spremaju svoje čerke za udaju baš za ovog princa. Svakoj dvorskoj devojci srce kuca za ovim mladićem.

Ipak, malo ko zna da je ovaj princ nesrećan dečko. Zašto? Kako neko može biti nesrećan kada ima sve ovo? Princ je mogao imati svaku devojku, ali nikو nikada nije video princa sa nekom damom. Svi su ipak mislili da se on negde skriva i da je svaka prinčeva noć jedna avantura ljubavi. Nije bilo tako. Svaka njegovog noći bila je puna bola, puna nespokoja, bez sna. Princ je patio. Svake noći držao je ikonu u ruci i tih se molio. Nikada nije znao kome da se tačno pomoli i koje reči da izgovori, ali ga je hrabrio verovanje da ga neko sluša i neda da će mu ta molitva biti ispunjena. Orhtao je i jecao. Nije se princ plašio mraka, nije se plašio udaljenih zvukova zavijanja raznih strašnih šumskih životinja. Njega je plašila škripa vrata. Kada bi noču čuo taj zvuk, telo bi mu se ukočilo i mozak bi prestao raditi. Taj zvuk bi ubrzo bio propraćen zvukom koraka. Ti koraci su označavali sate mučenja, bola. Ušao bi jedan čovek koji bi princu svezao ruke i noge, a za njim bi ušao još jedan. Njega se princ najviše plašio.

Prvi bi vezao princa tako da ovaj ne može ni da mrdne, a zatim bi mu nabio neku krpnu u usta da ostali stanovnici zamka ne bi mogli da čuju prinčeve krike. Kada je ova praksa počela, princ je pokušavao da se odbrani, ali je ubrzo shvatio da to nije bilo ni od kakve koristi jer bi tako samo zasluzio još više mučenja u nastavku. Daleko od toga da se sada prepričao tame, ali nekako je bilo lakše ukoliko ostane miran.

Drugi čovek bi prišao i tada bi počelo ono što je princ smatrao za pakao.

Taj čovek bi pošteno izdaravao milado prinčeve telo, a zatim bi pozvao i onog drugog da mu se pridruži.

Zajedno bi ga Samarali, tukli, šutirali neko vreme, a zatim... Zatim bi činili stvari o kojima jedan princ ne treba ni da pomisli, a kamoli da ih doživi.

To bi trajalo do duboko u noć. A onda bi prestalo. U tom trenutku tišina je bila ona sto je donekle olakšavalo bol. Sve bi prestalo i na sekund bi princ čak pomislio i da se nasmeši. Dva čoveka bi izašla iz sobe,

a istog trenutka u nju bi ušla devojka koju je princ voleo najviše na svetu. Ponekad bi i ona bila krvava i modra, ali nikada kao princ. Ona bi odvezala princa i hladnim oblogama lečila njegove rane.

Dva muškarca su bili veliki kralj i prinčev stariji brat. Ta dva muškarca princ je mrzeo više od bilo čega

drugog na svetu. Osim ovo četvoro ljudi, niko nije znao tajnu kraljevog dvora. Uspešno su to sakrivali.

Princu je bilo zaprećeno smrću ako kaže bilo kome, bilo šta, a njegove modrice su pravdili prinčevim viteškim treningom. Dešavalo se da malo preteraju u svojoj zabavi i nakon toga niko ne bi video princa nekoliko dana. Kralj bi raširio vest o pričevoj bolesti. U poslednje vreme, princ je često bio bolesan.

Da li zelite da znate kako je završena ova priča? Kraj ove bajke vam se možda neće svideti.

Princ se teško razboleo, bio je bolesan danima i niko ga dugi nige video izvan dvora. Bolest je bila teška za mladog princa, smrtonosna. Ceo narod ga je opakljivao danima, ponajviše njegova sestra koja je umrla od

kako je kralj izjavio, te iste bolesti. A taj princ je mogao biti tako dobar kralj.

Ravnoteža mora biti zadovoljena, a ovaj princ nije živeo srećno do kraja života. Ovo sigurno nije bajka, ali ja i ne pišem bajke. Priča može biti sa srećnim krajem, ali i ne mora. Zavisi od nas.

Ovu priču sigurno nećete pričati deci za laku noć, ali nema veze,

bolje i da je ne čitate. Bojim se da ne bi spavaljao baš najbolje.

KONTO

Ova grupa je nesumljivo najjasniji primerak najbazičnijeg heavy metal-a. Grupu Motorhead je sakupio basista Ian "Lemmy" Kilmister. Prva postava grupe Motorhead je imala u svom sastavu ranijeg člana grupe "Pink Faries", gitaristu Larrya Vallisa i Lukas Foksa na bubnjevima. Lemmy je ovo nadahnuto prokomentarisao: "Ako se ova grupa useli u kuću do vas, vaš travnjak bi mogao uvenuti." Potpisao je ugovor za kuću United Artist i snimaju album "Dr Parole" koji je izgleda prouzrokovao uvenuce travnjaka United Artista kojem nisu izdali album punih 5 god. Ušao je u novi posao sa producentom Chiswick recordsom 1977. god. i ugledao novo postavu sa bubnjarem Phil Animal Taylorom, nekadašnjim gitaristom grupe Curtis Knights. Eddiejem Clarkiem koji će ubrzo biti poznat po imenu Fast Eddie. Davali su imena albumima sami, a težak kažnjenički raspored turneja im je doveo do krvne pristalice. Njihov prilazak heavy metalu davao im je izvestan stepen dodatnog uverenja u periodu nadmoćnog punka. Novi posao za bronze records doneo im je uzorni album "Overkill" koji je označio brz porast kako na koncertima, tako i u prodaju ploca. 1979 nadmašili su sami sebe albumom "Bomber" koji je označio poznavanje cudozorne rasvete, opreme sa publikom. Uspeh Motorheada se učvrstio 1980-e sa albumom "Ace Of Spades". Ovaj je označio prvi pokušaj na međunarodnom tržištu. Mada im je gust raspored doneo mnogo vatrenih obzavača. Evropa i Amerika su nastavljale da pozdravljaju ploče grupe. 1981 godine to je bila njihova saradnja sa Girl School iz koje je nastao Single "St. Valentines Day Massacre". Posle svadje sa producentom Vic Mallerom grupa sama preuzima posao oko novog albuma "Iron Fist" 1982. godine koji nije bio po standardu grupe. Usled turneje po Severnoj Americi Eddy napušta bend zbog svadje sa Lemmyjem. Na njegovu mesto dolazi Weny D. Williamson iz grupe the Plasmatics. Clerkija je zamjenio raniji gitarista grupe Thin Izzy i Wild Horses, Brian Robertson. Njegov talent se nije slagao sa stilom grupe. 1983. izlazi album "Another Perfect Day" koji na koncertu donosi razočarenje publici. Krajem 1983. Robertson napušta grupu. U martu 1984. godine bubnjar Pink Taylor napušta grupu, a Lemmy odlaže da se izleći od suge lol. On je ovo pametno uradio, a kad zamenja dolaze raniji bubnjar grupe "Saxon" Pete Gill i gitarista grupe "Persian Risk" Phil Campell i takođe gitarista kaplar britanske vojske poznat po imenu Vorzel. Ova postava je ponovo istinski zauzela osnovni i ofanzivni duh Motorheada. To je bila najveća i najglasnija pobeda koncepta prefinjenosti i klase u heavy metalu. Nova postava je debitovala sa 4 nova snimka uključujući kompilaciju "No remorse" i novi album koji je izšao 1985. god. Ovim albumom nova grupa je debitovala i bilo je olakšanje kada su dobile znake vatrene podrške od ogromnog broja vatrenih pristalica.

Pripremili: Kranjčec Branimir, Nikola Velimirović i Nikola Tomić

Ekonomsko-trgovinska škola može se pojavljati mnogim dobrim dacima, koji učestvuju na gotovo svim takmičenjima, iz srpskog ili stranog jezika, iz matematike, ali i stručnih predmeta.

Zato ne čudi što je i organizacija ove proslave poveren školskom parlamentu. Sve su daci sami osmislimi, počev od skulpture u obliku metarskog fiskalnog računa, preko predstave, do pravjenja kolacica koji su podjeljeni gostima.

Kod ekonomista se nista ne prepusta slučaju! Tako i treba!

Profesori i daci naše škole se vrlo rado odazivaju humanitarnim akcijama, često učenici kuvarskega i poslastičarskog smera daruju svoje proizvode u humanitarne svrhe ili ih poklanjaju da bi uveličali neki skup, a daci konobarskog smera u tim prilikama poslužuju goste - opet gratis.

Gostima se takođe, obratio predsednik Školskog parlamenta učenik Slobodan Jović i tom prilikom naglasio važnost angažovanja učenika u svim segmentima života, pokretanjem najrazličitijih aktivnosti.

KONTO Redakcija!

Mentor: Prof. Likovne kulture Nikola Rikanović

KONTO

Tuga, Mrak. Poslednje utočište-soba. U srcu samo jedno ime, jedna osoba. Opet mrak. Poslednji dim cigare gubi se u tami. Lutam putevima prošlosti. Često se gubim. Sadašnjost, budućnost, ne, ništa ne postoji. Odbrojavam sekunde do novog dana. Kako bi se ponovo gubila u noći poput ove, punе bola. Opet tuga, Mrak!

Simoniš za moju dušu. Postajem najobičniji rob tame. Pomišlim, sve je samo iluzija.

Svaka njegova reč i dalje pulsira u mom srcu. Moje moltive nisu uslišene.

Dan za mene više ne postoji, svetlost- još manje. Ostaje mi samo onaj mrak.

a ti si mu temelj. I uvek čes biti. Opet ona beskrupljna tisina.

Želim prekinuti tu tisinsku vruškom, da pokušam da se probudim i pobegnem,

ali glas se ne čuje. Muk. Moj odraz u ogledalu, ne to nisam ja, ne želim više da budem ova osoba.

Nikad više!. U ponoć, ove misli nestaju. Nastaju nove, gore. Dim polako popunjava sobu. Otvaram prozor.

Hladan vazduh prolazi kroz moje telo. Drhtaj. Hladnoća. Mozda i najbolja stvar

koja mi se dogodila večeras. Jeza, prisutna, uvek. Mesec pun. Mislim da je ovo moja noć,

bezazlena i hladna. Savršeno, kao i uvek.

KONTO

KONTO Reč urednika

I pored svega što se dešava u svetu oko nas, ekonomski krize i novog virusa aH1N1, redakcija lista KONTO je odlučila da nastavi sa svojim radom i pokaže našim čitaocima od čega smo sačinjeni.

Odlučili smo da ne poklekнемo pod ovim iskušenjima i dokažemo da smo stvarno vredni Vaše pažnje. Konto-REDakcija će ostati dosledna. Pokušaćemo da održimo standard koji smo postavili izdavanjem prva dva broja. Nadamo se da vas nećemo iznevertiti, a nove čitaocue želimo da zainteresujemo

kako za čitanje naših novina, tako i učestvovanje u izradi novih brojeva.

Primamo svaku sugestiju, kritiku. Zato što su ovo Vaše novine, namjene svim učenicima.

Svako ima pravo da iskaže svoje mišljenje. Zato smo mi tu!

Treba biti opušten i da budemo ona što jesmo!

A jesmo jaki da uradimo taj posao, da li u delima ili goli, ne bitno je!

Vladimir Skorupan III 6

Sve dake, profesore i goste pozdravila je aktuelna direktorka škole Nada Ćikoš, ali se skupu obratila i bivša direktorka Dušanka Putnik, koja je, kako sama kaže, svoje najlepše godine provela s učenicima Ekonomsko-trgovinske škole. Prisutnima se sa najskrenijim čestitkama obratio Dr Dragan Domazet, dekan fakulteta FIT iz Beograda. U muzičkom delu programa učestvovali su folklorni ansambl KUD-a „Stanko Paunović“ s igrama iz Banata, dok su članovi nedavno formirane dramske sekcije uspeli da nasmeju sve prisutne prikazom predstavom s temom iz filma „Lajanje na zvezde“. Zapažen je bio i nastup hip-hop sastava „Elektra“. Nakon „parka“, otišli smo u foaje Centra za kulturu na otvaranje 1. samostalne izložbe fotografija učenice Jelene Kolundžić.

"Neka svaka knjiga koju pročitate bude jedan plus u Vašem životu. Otkrivajte nove svetove, a budite deo ovog; spoznajte sebe, a shvatite druge; učite; stremite savršenstvu, a budite jednostavni; pratite druge, a budite svoji; cenite znanje, ali priznajte neukost; istražujte, volite, čitajte!"

Na prekretnicama života ne nailazimo na znakove. Često nam se dogodi da baš te, naizgled bezazlene situacije, mogu da preokrenu ceo život i da krenemo u nekom drugom pravcu, odvuku nas na neke druge puteve. Nekada to su stranputice, mračni delovi života, padovi iz kojih veoma teško ustanemo i krenemo dalje. Snagom i podrškom prijatelja, nastavljamo dalje, uz neke druge snove... Nije baš svaka priča, poput bajki, sa srećnim krajem, neke od njih nose sa sobom mnoge ne željne posledice, neizbrisivih tragova. Evo jedne od njih. Taj dan nikada neću zaboraviti, to saznanje da je jedan mlađi život uništen, da sve što je bilo ne može da utiče na dalji tok koji je imao, dva izbora, život ili smrt. Bio je to voz koji je zaustavio Luku u koraku i snu.

Trenutak kada saznote da neko, koga ste do pre nekoliko sati grili, nestaje, gori, odlazi, neko s kim ste podelili ceo svet, a pritom i saznanje da ne možete nista da učinite. Ta nemoć ubija. Mesec dana dijagnoza- stanje je stabilno, a ni pomaka na bolje ni gore.

Ali, eto dočekali smo i te dane koje je duga obasjala. Predstoјala su nova sanjanja, novi deo priče, novi život. "Izgleda da za mene počinje jedan sasvim novi život samo što ja ne znam sta da počнем s njim"-bile su to njegove reči.

Reči dečaka koji je ostao bez desne ruke-njegove ljubavi, RUKOMETA, sa pola kože na telu. Od pesimizma-nastajao je optimizam.- Šta je tu je.

IDE MO DALJE...

Evo pesme koju sam napisala inspirisana potresnim dogadjajem:

"Oduvek želimo više od života, Tražimo neka lepša svitanja, Sanajmo neke šarenije snove, Gubimo se u lepršavim danima, Pa ipak odrastamo...Prodiranjem sunca i nemilosrdnim otkucanjima sata.

Uvek postoje ljudi koji ti pokažu pozitivne stvari i kada ti ide loše.

Ljudi čija ti je blizina i te kako važna.

U našem ugлу oka uvek ima mesta za tebe, uvek si tu i kada te ne vidimo.

NE DOZVOLIMO NI JEDNOJ PREPRECI DA NAS SAVLADA, VEĆ HRABRO KORAČAJMO STEPENICAMA KA VRHU".

Život se može opisati kao ona dobro poznata metafora sa tragovima u snagu.

Hodajući ostavljamo tragove i kada se koncretišemo da ih obrišemo sasvim nesvesno pravimo nove.

Jednostavno se mora desiti, jer se mora živeti...

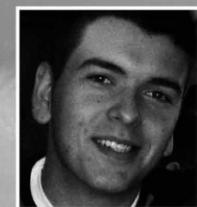

Sara KAPUNAC

I 2

Beli Šengen!

Nandor LJUBANOVIĆ,
učenik III 4

Korak po korak, i dalje, ništa bliže Evropi.

Verovatno je svaki građanin Srbije osetio ushićenje i entuzijazam u onom delu stomaka na koji je odavno zaboravio (usled bezbroj izneverenih obećanja o "otvorenim vratima Evrope" koja samo što se nisu odškrinula) nakon primanja vesti o prihvatanju Srbije na Belu Šengensku listu. Sama ideja o bekstvu iz ovog mrtvog mora i možda nekoj vedrijoj budućnosti za koju se vredi boriti nabacila je osmeh čak i na lica najgorih skeptika i pesimista. Ali, da li je ovo stvarno toliko velika stvar kao što se svima čini da jeste, ili je jednostavno samo napravljena prevelika buka od strane medija? Krenimo od početka...

Šengenski dogovor, pakt sklopljen izmedju 5 evropskih država radi poboljšanja trgovine i lakšeg prelaska izmedju zemalja koje su potpisale ugovor, nastao je 1985 godine. 1997 godine Šengenski dogovor uvršten je u zakon EU i stvorena je tzv. "Šengenska oblast", koja obuhvata 25 zemalja i omogućava zemljama koje su u okviru te oblasti bez-vizno putovanje. Par godina napred, tačnije krajem 2002. i početkom 2003-će godine, Premijer Dr. Zoran Djindjić iznosi planove za kvalifikovanje za status Srbije kao članice EU i samim tim uvrštenjem na Belu Šengensku listu. Nastala je ogromna medijska buka, novine su već pisale kako će se u roku od par meseci slobodno putovati Evropom i slično. Zvuči poznato? Meni da, što je i logično, jer istu priču proživljavamo upravo sada, krajem 2009-te godine. Čitavih 6 godina je prošlo, ali to kao da nema uticaja ni na šta, čak bi se moglo reći da je medijska buka još veća, sa izuzetkom tога što je sada bar tačna. Izgleda da ljudi prebrzo ostavljaju prošlost iza sebe u ovoj zemlji.

Završavamo lekciju iz istorije i prelazimo na samu srz: šta Srbija i njeni građani stvarno dobijaju od svega ovoga, to jest da li je medijska buka istinita? Sagledajmo činjenice. Vrolo mali deo nacije govorí Engleski jezik, pogotovo onaj mlađi deo. Dakle, školovanje u inostranstvu ostaje mit za većinu. U inostranstvu se ne možete zaposliti ukoliko ne dobijete posebnu radnu dozvolu u okviru vize koju izdaje zemlja u kojoj planirate da radite, što znači da idila u Nemačkoj sa obezbedjenom porodicom i platom od 2 000 evra čak i za najprostiji posao ostaje san većine nas. Prilično depresivno za sada, zar ne? Ali, s obzirom da postoji dosta ljudi koji nemaju ove snove nego samo želete da ne gube vreme u isčekivanju da li će im odobriti vizu i ne, Bela Šengenska lista je definitivno najbolji novogodišnji poklon. Turističke agencije će zaraditi brdo novca, a ljudi će konačno moći da uživaju u lepotama spolašnjeg sveta i pravom životu Evropljanina. To jest, barem na par nedelja, pre nego što se vratre u surovu realnost i bedu svima nam voljene domovine. Ne vidim čemu sva ta lažna nuda, pogotovo kod omladine koja bi da se provodi kao "sav normalan svet" negde u Parizu, Minhenu ili čak Pragu. Para za troškarenje nema, većina želi da pobegne od nečega, ali ne zna u stvari od čega beži. Nikada neće biti kao u doba Jugoslavije kada se sa 50 maraka moglo otći do Slovenije za vikend, provesti ludo i vratiti se u ponedeljak taman za školu (bar mi je tako čale pričao).

Ja sam se odavno pomirio sa činjenicom da ću najverovatnije protraći život u ovoj rupi koja se zove Srbija i nemam apsolutno nikakvih problema sa tim, a Vama svima želim lepo putovanje i obavezno pošaljite razglednicu!

Pametni ljudi kažu da su za ono što jesmo zaslužni oni koji su nas vaspitali i pomogli nam da odrastemo.U njih spadaju haši roditelji, naše babe, dede, vaspitači, učitelji, drugovi, nastavnici, profesori, poučne knjige, lepi filmovi, i dobra muzika. Na nas su uticale i lepe i ružne stvari koje su nam se dogadjale, kako dobri tako i loši ljudi koje smo sretali. Da bi naš svet bio bolji, da bi u njemu bili srećniji i slobodniji, da radite onako kako volite, ja vam predlažem da pre svega bolje od nas birate! Predlažem vam da slušate svoje učitelje, ali i da više mislite svojom glavom. Da ništa ne prihvivate zdravo za gotovo, da sami uvek znate šta je za vas najbolje. Nemojte nikada ići, „negde samo zato što idu svi“, idite samo ako vam se ide. Ne dozvolite da manipulišu sa vama, kada se posvadate pomislite da ste i vi za to odgovorni. Znajte da ne postoje dobi i loši narodi, u svakom postoji samo dobi i loši ljudi. Birajte kad god možete između „hoću i neću“ između dva filma, dva prijatelja, dve knjige. Svaki život ima svoje odrastanje, važan je izbor!

Tijana LAZAROV,
učenica IV/3

"DRVO ŽIVOTA!!!"

OPŠTINA, GRAD PANČEVO.
DRUGI SPRAT. PRVA VRATA LEVO.
NA TAMNOBRAON VRTIMA NA
MESINGANOJ PLOČICI PIŠE:

GRADONAČELNIK GRADA, TIJANA LAZAROV.
GRADONAČELNICA SAM VEĆ 4 MESECA I SVESNA SAM
KO SAM, ALI OVAJ NATPIS MI UVĒK IZMAMI OSMEH.
REČI NA TOM NATPISU MI DAJU ENERGIJU DA SE BORIM
ZA MOJ GRAD DA POSTANE BOLJE MESTO ZA ŽIVOT MOJIH
SUGRADANA. ULAZIM, OSTAVLJAM KAPUT I SEDAM ZA STO.
PORED SVAKODNEVNIH ZADATAKA BITNIH ZA GRAD,
PLANOVE SAM USMERILA KA OŽIVLJAVANJU PRAVIH I
ZABORAVLJENIH MORALNIH I DRUŠTVENIH VREDNOSTI
KOJE SU USLED OPŠTE KRIZE IZGUBLJENE.

POKUŠAVAM DA PORODICU VRATIM NA PROV MESTO KAO
OSNOVNU ĆELIU DRUŠTVA, KOJA BI BILA ODGOVORNA
ZA VASPITAVANJE I SOCIJALIZOVANJE MLADIH.
ORGANIZUJEM SKUPOVE, FORUME, EMISIJE, U KOJIMA SE
PROMOVIŠE ZNAČAJ PORODICE U STVARANJU ZDRAVE
JEDINKE KOJA BI MAKSIMALNO DOPRINELA RAZVOJU
DRUŠTVA U SVAKOM NAJPOZITIVNIJEM SMISLU.

KONTO

ZBOG RAZVJENE TEHNOLOGIJE MLADI SU SE OTUDILI.
VID KOMUNIKACIJE I UPOZNAVANJA IM JE JEDINO POZNAT
PREKO SMS PORUKA I FACEBOOKA. TAKAV NAČIN JE
VEŠTAČKI I NE DAJE PRAVU SLIKU O DRUGOJ OSOBI.
DA BI OPET ZAŽIVELA UPOZNAVANJE KOJE SA SOBOM
NOSI EMOCIJE KOJE STVARAJU ATMOSFERU ISKRENOSTI
I PRIJATELSTVA, MEDUSOBNOG BOLEG UPOZNAVANJA I
ISKAZIVANJA OŠEĆANJA UVELA SAM VIŠE KVALITETNIH
KULTURNIH, DRUŠTVENIH I SPORTSKIH SADRŽAJA,
KAO ŠTO SU: BESPLATNE FILMSKE PROJEKCIJE ZA MLADE,
BESPLATNE POZORIŠNE PREDSTAVE,
VEČERI POEZIJE, GLUME, KONCERTI,
TEMATSKE ŽURKE I SPORTSKE MANIFESTACIJE.
GRADU ČU POKUŠATI DA PRUŽIM JOŠ
SPORTSKIH OBJEKATA JER JE PANČEVO
POSTALO POZNATO PO VRHUNSKIM SPORTISTIMA,
DA BI MLADI PANČEVCI IMALI USLOVE ZA
VRHUNSKE REZULTATE.

POZNATO JE DA JE PANČEVO JEDAN OD NAJZAGAĐENIJIH
GRADOVA U SRBIJI. ZBOG RADA FABRIKA NAŠ GRAD JE
KONSTANTNO IZLOŽEN ZAGADUJUĆIM MATERIJAMA
ŠTETNIM PO ZDRAVLJE GRADANA I OKOLINE.
POSTAVKOM FILTERA U FABRIKE I NOVIM
PROJEKTIMA REDUKOVALA SAM BROJ ZAGAĐENJA,
ALI TO JE TEK POČETAK JER JE PROCES PREČIŠĆAVANJA
VAZDUHA VEOMA DUG I SPOR. NOVI PROJEKTI ZA
OČUVANJE PRIRODE POVEZANI SU SA DOLASKOM
NA SVET NAŠIH NOVIH MALIH GRADANA.

DOLASKOM NA SVET SVAKE NOVORODENE BEBE
GRAD PANČEVO, ILI SAMI RODITELJI, SU POSADILI
JEDNO DRVO KAO SIMBOL POČETKA NOVOG ŽIVOTA.
TIME SMO ZAPOČELI OZELENJAVANJE TERENA KOJI SU
OPUSTOŠENI I PRUŽILI SMO NAŠIM GRADANIMA

MOGUĆNOST DUŽEG I ZDRAVIJEG ŽIVOTA...
OMOGUĆILA SAM I DA SVAKI PANČEVARAC,
UKOLIKO TO SAM ŽELI, DA ZA SVOI ROĐENDAN
NA ZA TO ODREĐENOM MESTU ZASADI DRVO.
OVIM PROJEKTIMA ĆU SKINUTI PANČEVO SA LISTE
NAJZAGAĐENIJIH GRADOVA SRBIJE I EVROPE.
ROĐENJEM U OVOM GRADU STIČEMO OBAVEZU DA
ČINIMO SVE ŠTO JE U NAŠOJ MOĆI DA POBOLŠAMO
ZAJEDNIČKI ŽIVOT, IZGRADIMO ŠTO BOLJE DRUŠTVO,
DOPRINESEMO DOBROJ REPUTACIJI GRADA TAKO DA
SVI BUDU PONOSNI ŠTO SU PANČEVCI A I DA DRUGI
POŽELE DA TO POSTANU.

"VAŠA GRADONAČELNICA", TIJANA LAZAROV

"Za svaku novorodenu bebu u Pančevu,
Grad, ili roditelji, neka zasade drvo...!!!"
Tijana LAZAROV, učenica IV/3
ETŠ "Paja Magranović"

KONTO

**Delja Ivan, Katarina,
Andela i Vladimir**

Tara i Jasmina Perković

Jana i Ivana Čikoš Pandurov

Maša i Marko Paraušić